

Het begin van de familieband Wg-vdE en het familiekapitaal

Het begint allemaal in 1917, toen de drie broers Henri, Kees en George Wiessing een fonds oprichtten voor het levensonderhoud van hun zuster Anna.

Anna, de enige dochter van Marinus Wiessing en Mathilde van den Eeckhout, was lerares. In 1917 was ze 34 en het was duidelijk dat ze niet meer zou trouwen. Ze zou dus niet erg veel inkomen hebben als ze ouder was en bovendien was ze wat ziekelijk. Haar broers, die wel beter in de slappe was zaten, richtten daarom een fonds op voor hun zuster, als huwelijkscadeau voor het 40-jarig huwelijk van hun ouders. En daarom begint de stamboom tot waar wij terugrekenen bij Marinus en Mathilde.

Statuten

“...Op de 14e augustus negentienhonderdzeventien te Batavia door de drie zonen van Marinus en Mathilde als herinnering aan de veertigjarige echtvereniging hunner ouders uit dankbaarheid voor de opoffering die deze zich voor hun opvoeding en studie hebben getroost hebben opgericht enen stichting”.

Zo wordt in de allereerste statuten de stichting beschreven en deze zin wordt steeds bij elke wijziging opnieuw gebruikt, omdat het zo'n prachtige zinsnede is en verwijst naar de oorsprong.

Het eerste stichtingsbestuur

De stichting werd opgericht in Batavia (voormalig Jakarta, Indonesië) waar Kees op dat moment woonde. We vermoeden dat Kees met zijn broers contact heeft opgenomen met het voorstel voor het fonds.

Het eerste bestuur bestond uit de drie oprichters: Henri (als oudste broer) voorzitter, wonende in Amsterdam, Kees (die het meest van geld afwist en ook in goeden doen was) secretaris-penningmeester in Batavia, en George als gewoon lid in Oruro, Bolivia, waar hij toen woonde. Zij brachten 800 gulden samen en dat was hun huwelijkscadeau.

Nieuwe statuten

De allereerste statuten liggen waarschijnlijk nog steeds in Batavia want de enige statuten die in het familiearchief zitten, zijn die van 1940, opgesteld in Amsterdam, toen de oorlog al begonnen was. Ze zijn toen daar opnieuw vastgelegd, omdat Anna er anders misschien niet meer van zou kunnen profiteren.

Vergeeten

Heel lang, waarschijnlijk tot de dood van Anna in 1953, hebben behalve de drie bestuurders geen andere familieleden van de stichting geweten, ondanks dat in de statuten behalve het onderhoud van Anna een tweede doelstellingen omschreven was.

“De stichting heeft ten doel:

- a) de enige zuster van de stichters, Anna Maria Mathilde Wiessing, door geldelijke tegemoetkoming het leven te vergemakkelijken, in het bijzonder als de werkzaamheid van deze vrouw, die zelf in haar onderhoud voorziet, zal zijn geëindigd; en*
- b) uit de inkomsten ondersteuning te verlenen aan alle nakomelingen van het echtpaar Wiessing - van den Eeckhout met hunne echtgenoten zo mannelijk als vrouwelijk en wie daarmee gelijk gesteld zullen worden”.*

Zolang Anna leefde was het geld alleen voor haar. En hoe minder mensen ervan wisten, hoe minder aanspraak erop zou worden gemaakt.

Een volgende generatie bestuursleden treedt toe

Het bestuur van de Stichting is, tot het jaar dat Kees overleed, zelden bij elkaar gekomen. Er was immers alleen een bankrekening die beheerd moest worden en dat kon Kees zelf af. Toen hij in 1957 stierf, werd Frans, de oudste zoon van George, door Henri en George tot secretaris- penningmeester benoemd. En Henri zegt, als hij na de dood van Kees erachter komt dat hij ook in het bestuur zat: "geef mijn functie maar aan mijn zoon Jan". Of Jan toen ook direct in het bestuur is gekomen of dat dat pas gebeurde na de dood van zijn vader in 1961 is niet helemaal duidelijk.

Groei

Het bestuur bestaande uit George, Frans en Jan, heeft jarenlang gefunctioneerd. George was een belangrijk lid, hij besliste waar het geld belegd werd (zodat inkomsten uit de rente werden verkregen). Die beleggingen waren meestal semi goede doelen, zoals de uitbreiding van een ziekenhuis. Ook had de stichting een goede spaarrekening en het fortuin bleef groeien. Het groeit van *"fl. 4.100,- op 31 december 1957 tot fl. 94.800,- op 1 januari 1979"* zoals een citaat vermeldt uit een brief van Frans Wg uit 1980, waarin hij familieleden vraagt naar voorstellen over de toekomst van de stichting.

Hij en Jan zitten als overgebleven bestuursleden dan met allerlei vragen betreffende wat te doen met de Stichting, want George is in 1975 als laatste van de drie oprichters overleden. Alle nazaten van Marinus en Mathilde worden uitgenodigd voor een vergadering over de toekomst van de stichting.

Hoe verder?

In 1980 wordt in die eerste bijeenkomst, waar veel familieleden in Arnhem bij elkaar kwamen, uitgebreid gediscussieerd over de verschillende voorstellen over hoe nu verder met het fonds. Er zijn ideeën om het geld te verdelen of in zijn geheel aan een goed doel te schenken, en ook om de stichting in een vereniging te veranderen. Maar uiteindelijk wordt er besloten om naast de stichting een vereniging op te richten, die tot doel zal hebben om familiebijeenkomsten te organiseren en zo de onderlinge band van de nakomelingen te versterken en daarnaast het stichtingsbestuur te adviseren en te controleren. Bovendien wordt besloten om het stichtingsbestuur uit te breiden van 3 naar 5 leden.

De Vereniging

Al in oktober 1981 wordt er in Loosdrecht een vergadering belegd, de oprichtingsvergadering van de Vereniging. Frans Wiessing, penningmeester van de Stichting en Inez Marijnen, oudste kleindochter van George, die de eerste Verenigingsvoorzitter wordt, zijn naar een notaris geweest en hebben de akte laten opstellen. Veel mensen die op die vergadering aanwezig zijn, worden meteen lid en de eerste familieactiviteit wordt zomer 1982 georganiseerd, in de Biesbosch.

De Vereniging behartigt alle niet financiële zaken die de familie aangaan en wordt daarvoor zo nodig door de Stichting ondersteund. Zij geeft het familieblad - de Stamstam - uit en organiseert jaarlijkse familiedagen. Voor verdere informatie zie vereniging ([link van maken](#)).

De huidige situatie van de Stichting

En dan zijn we aangekomen bij de situatie die we op het moment kennen: een stichting met een bestuur van vijf mensen, die het familiekapitaal beheert. De bestuursleden worden voorgedragen door de familievereniging en zijn benoemd voor het leven. Zij behandelen aanvragen en besluiten aan wie er geld geleend of geschonken wordt.

Ondanks dat er tegenwoordig allerlei voorzieningen zijn in onze sociale wetgeving is het toch nog af en toe nodig om iemand in zeer moeilijke omstandigheden bij te staan en dat doen we dan ook nog altijd. Maar de aanvragen betreffen allang niet meer alleen "de ondersteuning van eerste levensbehoefte" zoals in de oprichtingsstatuten vermeld staat. De Stichting biedt vooral ondersteuning bij allerlei sociale, educatieve en/of culturele doeleinden", zoals een aanvraag voor een studie, een bijzondere reis, of hulpmiddelen voor een studie zoals een instrument of bijzonder gereedschap. Bovendien biedt de stichting hulp aan starters met een aanmoedigingslening en financiële steun bij duurzaamheidsmaatregelen aan de eigen woning. Deze laatste twee doelen staan niet expliciet in de statuten vermeld, maar worden wel door het bestuur verstrekt.

De laatste keer dat de statuten zijn gewijzigd, was naar aanleiding van het verkrijgen van de erfenis van (voor onze generatie inmiddels oudoom) Kees, omdat de Stichting geen onroerende goederen mocht bezitten en ze na het overlijden van tante Enny in 1999 onder andere de helft van hun huis in Laren erfde.

Aanvragen.

Aanvragen voor financiële hulp voor jezelf of voor anderen in de vorm van een lening of een gift worden gericht aan de secretaris-penningmeester van de Stichting, die aanvragen in het bestuur inbrengt.

Pia van Oord-Wiessing
Vlaardingsekade 54
2636 BD Schipluiden
piavow@entreeadvies.nl

Je beargumenteert je aanvraag en doet eventueel een voorstel tot afbetaling.

De Stichting leent een bedrag van € 2.000,- rentevrij uit en daarboven op basis van de op dat moment geldende bankrente.

Het bestuur besluit of hulp een lening is, dan wel een gift. In verband met privacy doet het bestuur geen mededelingen aan derden. Wel kan gevraagd worden of een aanvrager iets in de *Stamstem* wil schrijven over haar/zijn project, zodat andere familieleden ook mee kunnen genieten van activiteiten die met steun van het fonds in de familie plaatsvinden, en er wellicht door worden geïnspireerd.

Elvira Nolten, voorzitter
Pia van Oord-Wiessing, secretaris-penningmeester
Henriëtte Wiessing, lid
Floor Pieters, tweede penningmeester
Marco Wiessing, lid
Sven ten Haaf, lid

April 2025